

Zuzana Froydová, Rudolf Holinka (1899-1953) – Jihočech mezi Prahou, Bratislavou a Brnem. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2014, 111 s. včetně příloh.

Posudek vedoucího práce:

Zuzana Froydová se rozhodla ve své práci zabývat osobností trhovosvinenského rodáka Rudolfa Holinky, významného českého medievalisty, jenž byl ovšem po své smrti výrazně opomíjen – nejspíše i proto, že předčasně umírá v raných padesátých letech 20. století, jež jeho hlavnímu badatelskému zájmu – českým středověkým světcům – byla více než nenakloněna. V tomto směru je třeba ocenit nejen výběr této osobnosti, ale také množství informací, které se diplomantce podařilo z archivních fondů i literatury vytěžit; pracovala i s literaturou a prameny slovenské proveniencie.

Diplomová práce přibližuje životní osudy Rudolfa Holinky, mnohdy i objevným způsobem, kdy např. zjišťuje, že zájem o historii student Rudolf Holinka projevil až po přechodu z pražské filosofické fakulty na filosofickou fakultu nově zakládané bratislavské univerzity, kde se posléze započne i jeho badatelská kariéra, již přerušil až politické poměry sklonku třicátých let 20. století. Rudolf Holinka se tak vrací do Prahy, aby konečně v roce 1947 zakotvil jako profesor brněnské univerzity, kde se ovšem po roce 1948 jen obtížně bude přizpůsobovat politickému tlaku KSČ.

Životní osudy Rudolfa Holinky – ve výkladu propojené s jeho pedagogickým působením i vědeckým dílem – jsou unikátním svědectvím proměn vědeckého světa od sklonku Rakousko-Uherska po nástup komunismu, objevíme zde Josefa Pekaře, polemiky s Janem Slavíkem, či děkovný dopis francouzského historika Jacquese Le Goffa, s nímž se Rudolf Holinka v Praze během jeho studijního pobytu sblížil (viz Le Goffův dopis v příloze práce).

Diplomantce do určité míry usnadnilo rozbor Holinkových prací to, že je dochována řada recenzí – mj. z pera Josefa Pekaře – na jeho dílo, které, ač působí na první pohled jako nevelké, bylo ve své době významným příspěvkem k náboženským dějinám českého středověku. Vedle toho jsou zde ovšem i zajímavé pasáže k jeho

působení v době protektorátu, což je kapitola české historiografie prozatím historiografickým badáním poměrně opomíjená.

V diplomové práci Zuzany Froydové je jen minimum stylistických neobratností, také jen výjimečně se objeví některý drobnější překlep, snad jen ponor do české medievistiky v době Holinkova působení by mohl být o něco hlubší.

Diplomovou práci Zuzany Froydové rád **doporučuji k obhajobě** a vzhledem k výše uvedenému ji ještě **hodnotím stupněm výborně**.

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 21. května 2014